

2. Niet spelen

‘Stilte is de mooiste muziek.’ Dan moet je wel van goeden huize komen wil je die stilte doorbreken. Het is niet zo zwaar als er nu staat, maar met andere woorden: denk na wat je wilt vertellen. Wat is jouw boodschap (in dit nummer)? Waar gaat de solo over? Misschien ken je de tekst? Jouw gevoel, inspiratie, opvatting is nu belangrijk.

Soleren is als het vertellen van een verhaal. Iemand die de hele tijd aan het woord is, is uiteindelijk vermoeiend om naar te luisteren, moeilijk om er met je gedachten bij te blijven. Dat geldt ook voor muziek. Maak een statement en geef de luisteraar de kans het in zich op te nemen (door niet te spelen). Net als een punt zetten in een zin. Of een komma om de spanning op te voeren. Rusten hebben een functie: je laat de luisteraar de zin nog eens proeven, op reflecteren, van genieten. Dan ga je verder met de volgende zin. Deze borduurt voort op of wijkt af van de eerste zin. Dat moet altijd een keuze zijn! Als je dat niet doet, bestaat de kans dat de solo fragmentarisch wordt. Wat speel je en wat zou een logisch vervolg kunnen zijn. Zet jezelf ook op het verkeerde been qua timing en notenkeuze. Dat is dan waarschijnlijk tevens een verrassing voor het publiek.

De rusten worden net zo onregelmatig getimed als de melodie, zodat je verwachtingspatronen doorbreekt. Rust nemen (niet spelen) is daarom net zo belangrijk, misschien nog wel essentiëler dan spelen.

Uiteindelijk moet je misschien meer luisteren dan spelen. Zowel naar de andere bandleden als naar jezelf!

De meeste improvisatoren vinden het moeilijk om rusten te spelen, omdat ze daardoor bang zijn het akkoordenschema kwijt te raken. Je speelt door om in het schema te blijven. Het helpt als je naar het schema probeert te luisteren als anderen soleren. Dan ga je het herkennen en kun je in jouw eigen solo ook beter horen waar je zit. Dat is moeilijk, omdat je dan twee zaken tegelijk doet: luisteren en spelen!

De solo van Miles Davis in All Blues (van zijn album Kind Of Blue uit 1959) bevat ontzettend veel rusten. Hij bouwt voort op het motiefje in de eerste maat. De zinnen volgen elkaar natuurlijk op, waardoor de solo één geheel blijft. Hij pakt regelmatig terug op het motiefje en modificeert dat op verschillende manieren.

 CD Track 2: Analyseer en speel All Blues